

Bruselj, 31. julij 2026
(OR. en)

12301/26

Medinstitucionalni zadevi:
2023/0111 (COD)
2023/0113 (COD)

EF 219
ECOFIN 1066

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2026) 615 final
Zadeva:	SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKI CENTRALNI BANKI, EVROPSKEMU EKONOMSKO- SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ Konkurenčnost bančnega sektorja in enotnega bančnega trga

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2026) 615 final.

Priloga: COM(2026) 615 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 17.7.2026
COM(2026) 615 final

**SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKI
CENTRALNI BANKI, EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN
ODBORU REGIJ**

Konkurenčnost bančnega sektorja in enotnega bančnega trga

{SWD(2026) 615 final}

**SPOROČILO KOMISIJE PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKI CENTRALNI
BANKI, EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU
REGIJ**

Konkurenčnost bančnega sektorja in enotnega bančnega trga

1. Vloga bančnega sektorja v gospodarstvu EU

Banke imajo ključno vlogo v gospodarstvu EU, konkurenčen bančni sektor pa je bistven za financiranje rasti, inovacij in strateških prednostnih nalog. Konkurenčnost bank prav tako sloni na uspešnem in stabilnem gospodarstvu ter je od njega odvisna. Banke so glavni vir financiranja za gospodinjstva, velika podjetja ter mala in srednja podjetja v EU. Banke poleg svoje tradicionalne vloge pri posojanju olajšujejo dostop do kapitalskih trgov, saj podjetjem pomagajo pridobiti lastniško in dolžniško financiranje, varčevalcem pa omogočajo vlaganje. Te različne vloge bančnega sektorja so v hitro spreminjajočem se geopolitičnem okolju še pomembnejše za ohranjanje strateške avtonomije EU. Vloga bank je ključna za zadovoljevanje vse večjih potreb po financiranju, ki jih imajo podjetja v EU, zlasti v strateških sektorjih.

S strategijo za unijo prihrankov in naložb¹ se bo izboljšal način, kako finančni sistem EU omogoča usmerjanje prihrankov v produktivne naložbe. V strategiji je predviden učinkovit in povezan bančni sektor, ki temelji na enotnih pravilih in dokončani bančni uniji. Strategija in osnutek predlogov v tem poročilu sta usklajena s kompasom EU za konkurenčnost², priporočili iz poročil Lette³ in Draghija⁴, strategijo za enotni trg⁵, načrtom „Ena Evropa, en trg“⁶ in akcijskim načrtom za temeljito prečiščenje zakonodaje⁷. Konkurenčen bančni sektor mora imeti pri podpiranju širšega gospodarstva EU možnost, da je njegovo čezmejno poslovanje čim bolj nemoteno, da varčevalcem in vlagateljem ponuja širšo izbiro produktov ter dosega ustrezen obseg v skladu z bonitetnimi zahtevami in pravili o konkurenci. Hkrati mora biti dovolj prožen, imeti raznolike poslovne modele, biti sposoben spodbujati inovacije in omogočati vstop novim udeležencem.

Bančni sektor EU in kapitalski trgi so medsebojno odvisni in bi se morali razvijati vzporedno. Banke lahko pomagajo spodbujati razvoj kapitalskih trgov EU, zlasti na čezmejni ravni, hkrati pa jim koristijo znatni tokovi prihodkov, povezani s sorodnimi investicijskimi in podjetniškimi storitvami. Podpirajo lahko vlagatelje, na primer z razvojem prilagojenih produktov ali dejavnostmi prve prodaje instrumentov. Po drugi strani pa lahko učinkovitejši in bolj povezan kapitalski trg bankam pomaga, da postanejo konkurenčnejše doma in po svetu. V EU to dopolnjevanje med bančnimi in kapitalskimi trgi ne bi pomagalo le pri financiranju gospodarstva, med drugim njegovih strateških prednostnih nalog, ampak bi zmanjšalo odvisnost od tujih mednarodnih bank pri kritičnih finančnih storitvah.

Neuspešen ali šibek bančni sektor ne more učinkovito opravljati svoje gospodarske vloge in podpirati vse večjih potreb podjetij EU po naložbah. Zato mora biti bančni sektor EU dovolj stabilen in odporen proti morebitnim šokom ter imeti trdne temelje (npr. dobičkonosnost, tržna vrednotenja, donosnost lastniškega kapitala, vitke strukture stroškov,

¹ Evropska komisija (2025), *Strategija za unijo prihrankov in naložb*.

² Evropska komisija (2025), *Kompas EU za konkurenčnost*.

³ Enrico Letta (2024), *Much more than a market* (Veliko več kot trg).

⁴ Mario Draghi (2025), *The future of European competitiveness* (Prihodnost evropske konkurenčnosti).

⁵ Evropska komisija (2025), *Strategija za enostaven, brezhibno delujoč in močan enotni trg*.

⁶ Evropska komisija (2026), *Načrt Evropskega parlamenta, Sveta Evropske unije in Evropske komisije „Ena Evropa, en trg“*.

⁷ Evropska komisija (april 2026), akcijski načrt za temeljito prečiščenje zakonodaje, priložen sporočilu *Preprostejša, jasnejša in boljše izvrševana pravila EU*.

stabilno upravljanje) ter ustrezno umerjene ravni kapitala in likvidnosti. Takšna odpornost se namreč lahko šteje za ključen vidik konkurenčnosti v bančnem sektorju.

Komisija s tem sporočilom in spremnim delovnim dokumentom služb Komisije izpolnjuje svojo zavezo, da oceni sedanje stanje konkurenčnosti v bančnem sektorju EU. V naslednjih oddelkih je poudarjen znatni napredek pri izboljšanju odpornosti in splošne uspešnosti sektorja v zadnjih 15 letih, opisane so glavne težave, ki jih je še treba odpraviti, ter predlagana pozitivna in v prihodnost usmerjena pot naprej. Sporočilo temelji na obsežnih posvetovanjih z vsemi deležniki, da bi analiza, ocena in sklepi temeljili na dokazih, kot je opisano v spremnem delovnem dokumentu služb Komisije.

Pri obravnavi konkurenčnosti bančnega sektorja EU je treba že na začetku priznati kompromise med različnimi cilji, kar vključuje naslednje:

- *pri spodbujanju inovacij in trajnostne rasti je treba hkrati ohranjati odpornost.* Pri spodbujanju inovacij in rasti v gospodarstvu EU bo treba odgovorno spremeniti kulturo in nekoliko ponovno uravnotežiti regulativni okvir za banke, kar pomeni, da se bo treba od sedanjega pristopa, ki je pogosto močno nenaklonjen tveganjem, premakniti k pristopu, ki je naklonjen odgovornim in premišljenim tveganjem. Komisija ima pri tem ključno vlogo, saj presodi o ustrezni ravni tveganja, ki jo sistem kot celota lahko prenese. Vendar je treba ohraniti odpornost bančnega sektorja, saj je ta osnovni pogoj za trajnostno rast;
- *harmonizacija pravil na ravni EU pomeni manj nacionalnih diskrecijskih pravic.* Za oblikovanje povezanega bančnega sektorja EU bodo potrebna resnično enotna pravila, vendar tega ne bo mogoče doseči, če se bo čezmerno prenašanje, različno izvajanje, podvajanje poročanja ali preseganje nacionalnih pooblastil v zvezi z združitvami nadaljevalo;
- *povezovanje bančnega sektorja EU morajo spremljati ustrezni zaščitni ukrepi za obravnavanje upravičenih pomislekov.* Zaradi povezovanja bančnega sektorja je treba spremeniti sedanje razmerje med matičnimi državami članicami in državami članicami gostiteljicami, povezovanje pa bo sprejemljivo le, če bo finančna stabilnost enako zaščitena v vseh državah članicah;
- *ukrepi za spodbujanje konkurenčnosti bi lahko po pričakovanjih vplivali na raven kapitalskih zahtev bank.* Na zahteve, ki se uporabljajo za nekatere banke na nekaterih področjih politike, bodo vplivali izboljšanje povezovanja trgov, odpravljanje prekrivanj, poenostavitev regulativnega okvira, harmonizacija metodologij za nekatere zahteve ali uvedba večje sorazmernosti, ki jih bo treba skrbno umeriti glede na njihove skupne učinke.

Za upravljanje teh različnih kompromisov bo pri skrbnem prilagajanju ravnovesja med prevzemanjem tveganj in odpornostjo v bančnem sektorju potrebna kombinacija tehničnega strokovnega znanja in politične presoje. To bo doseženo z ukrepi, opisanimi v

tem poročilu, ter stalnim in odločnejšim spremljanjem konkurenčnosti bančnega sektorja, ki ga bo izvajala Komisija.

2. Napredek in preostali izzivi na enotnem bančnem trgu EU

EU se je na svetovno finančno krizo odzvala tako, da je oblikovala enotna pravila za banke ter reformirala svoj nadzorni okvir, okvir za reševanje in makrobonitetni okvir. Te reforme so v zadnjih 15 letih prispevale k izboljšanju odpornosti bank in po potrebi olajšale učinkovito krizno upravljanje. Enotni mehanizem nadzora je v bančni uniji odgovoren za izdajanje dovoljenj vsem bankam in neposredno nadzira 111 bank, kar pomeni več kot 85 % skupne bančnih sredstev. Pri teh bankah je enotni mehanizem za reševanje odgovoren za krizno pripravljenost in upravljanje, podpira pa ga Enotni sklad za reševanje (ESR) v višini več kot 81 milijard EUR. Nacionalni sistemi jamstva za vloge so dobro financirani in so bili okrepljeni, da se omogočijo hitra izplačila, s čimer se povečuje zaupanje vlagateljev. Evropski bančni organ (EBA) je imel osrednjo vlogo pri razvoju enotnih pravil in krepitvi konvergence nadzora po vsej EU, Evropski odbor za sistemska tveganja (ESRB) pa je imel vlogo sistema zgodnjega opozarjanja in je pomagal pri izvajanju nacionalnih makrobonitetnih ukrepov.

Regulativne in institucionalne reforme je spremljala temeljita preobrazba v bančnem sektorju EU. Banke EU so v nasprotju z obdobjem pred svetovno finančno krizo odporne ter imajo močne kapitalske in likvidnostne pozicije. Ta odpornost je bila dosledno potrjena s stresnimi testi na ravni EU, ki sta jih izvajala Evropski bančni organ in Evropska centralna banka (ECB), tudi z najnovejšim testom, izvedenim leta 2025⁸. Še pomembneje pa je, da je bila odpornost bančnega sektorja EU učinkovita v dejanskih razmerah med pandemijo COVID-19, energetske šokom po obsežni invaziji Rusije na Ukrajino ter pretresi v bančnem sektorju v Združenih državah Amerike in Švici spomladi 2023. Banke so delovale kot blažilci šokov in ne kot ojačevalci gospodarskega stresa. Od leta 2023 so banke EU ponovno trajno dobičkonosne in njihova donosnost lastniškega kapitala je enaka kot pred krizo, kar kaže, da sta lahko odpornost in dobičkonosnost tesno povezani.

Bančni sektor EU je odporen in dobičkonosen, vendar ostaja zelo razdrobljen vzdolž nacionalnih meja ter se spoprijema s številnimi izzivi, povezanimi z regulativnim okvirom in njegovim izvajanjem. Te izzive je treba obravnavati, da bi se lahko banke bolj vključile v zadovoljevanje znatnih potreb po naložbah, v zvezi s katerimi je bilo v Draghijevem poročilu ugotovljeno, da znašajo 1 200 milijard EUR letno, da bi se ohranila konkurenčnost, napredovalo pri dvojnem prehodu, izboljšali varnost in odpornost ter ohranila tehnološka suverenost, kar bi pomenilo potrebe po naložbah, zlasti v strateških sektorjih, kot so globoka tehnologija, čista tehnologija, obramba, umetna inteligenca in biotehnologija.

Komisija je opredelila **tri glavne izzive, ki omejujejo potencial bančnega sektorja za učinkovito podpiranje gospodarstva EU.** Prvič, sektor je preveč razdrobljen, kar preprečuje razširitev obsega, povečanje učinkovitosti, produktivno uporabo virov in geografsko

⁸ Za več podrobnosti glej poročilo o stresnem testu za celotno EU za leto 2025, ki sta ga izvedla EBA ([povezava](#)) in ECB ([povezava](#)).

razpršenost prek nacionalnih meja. Drugič, pri prenosu mednarodnih standardov v regulativni okvir EU bi bilo mogoče bolje upoštevati posebnosti EU in zagotoviti večjo sorazmernost. Tretjič, nekateri vidiki regulativnega okvira EU so neupravičeno zapleteni in obremenjujoči ter bi jih bilo treba poenostaviti. Za vzpostavitev bančnega sektorja, ki ni le odporen, ampak s financiranjem trajnostne rasti, inovacij, varnosti in dolgoročne blaginje tudi bolje podpira gospodarstvo EU, je bistveno, da se obravnavajo vsi trije izzivi.

2.1 Razdrobljenost vzdolž nacionalnih meja

Čezmejno povezovanje bančnega sektorja EU se je v zadnjih letih izboljšalo, vendar ostaja na nezadovoljivi ravni. Povezovanje je večinoma omejeno na medbančni trg, druge čezmejne dejavnosti pa ostajajo zelo omejene. Na primer, čezmejna posojila podjetjem v euroobmočju predstavlja le približno 16 % skupnih posojil podjetjem⁹. To je predvsem posledica težav pri doseganju strank v drugih državah članicah brez fizične prisotnosti banke ali pri širjenju in vzpostavljanju prisotnosti banke na novih trgih, bodisi organsko bodisi s čezmejno konsolidacijo. Konsolidacija bančnega sektorja EU je od svetovne finančne krize potekala skoraj izključno na domači ravni, saj so se čezmejne združitve in pripojitve kljub povečanju leta 2025 po vsej EU znatno zmanjšale. Številne bančne skupine v EU so posledično velike glede na velikost njihovega domačega gospodarstva, ne pa tudi glede na velikost gospodarstva EU ali bančne unije oziroma mednarodnih konkurentov.

Razdrobljenost bančnega sektorja odraža zelo izrazito nacionalno razsežnost regulativnega okvira EU.

- **V nasprotju z drugimi jurisdikcijami regulativni okvir EU od čezmejnih bančnih skupin zahteva, da kapitalske in likvidnostne zahteve izpolnjujejo tako na konsolidirani ravni kot na ravni podrejenih družb.** Ta značilnost tem skupinam preprečuje, da bi večji del teh virov upravljale centralno na ravni skupine, s čimer omejuje učinkovitost. Poleg tega omejuje učinkovitost čezmejnih bančnih skupin, saj deluje kot dejanska ovira za čezmejne združitve. Po ocenah naj bi se z odpravo omejitev glede likvidnosti čezmejnih odvisnih družb bančnih skupin EU sprostilo približno 230 milijard EUR visokokakovostnih likvidnih sredstev¹⁰. V tej močni nacionalni razsežnosti bonitetne ureditve se odražajo pomisleki glede morebitnih vplivov propada banke na gospodarstva držav članic, ki gostijo čezmejne odvisne družbe. Taki pomisleki ostajajo kljub uveljavljanju enotnih pravil, znatnim ravnem odpornosti, ki so jih dosegle banke, in napredku pri razvoju bančne unije (ki pa ostaja nedokončana, zlasti ker ni mehanizma jamstva za vloge na ravni bančne unije). Drugi bonitetni dejavniki, ki prispevajo k vztrajni razdrobljenosti, so različno obravnavanje domačih in čezmejnih izpostavljenosti znotraj skupine, raznovrstnost in nepredvidljivost pri določanju

⁹ Evropska centralna banka (2026), [*odziv Evropske centralne banke na posvetovanje Komisije o konkurenčnosti bančnega sektorja EU*](#).

¹⁰ Evropska centralna banka (2026), [*odziv Evropske centralne banke na posvetovanje Komisije o konkurenčnosti bančnega sektorja EU*](#).

bonitetnih zahtev ter nezadostno usklajevanje med nadzorniki, organi za reševanje in makrobonitetnimi organi.

- **Dodaten vir razdrobljenosti so nacionalno čezmerno prenašanje in razlike pri prenosu pravil EU.** Ti elementi spodkopavajo učinkovitost enotnih pravil, zaradi česar je čezmejno poslovanje bančnih skupin okorno in drago. Ta učinek se lahko hkrati okrepi še zaradi večjega opiranja na instrumente mehkega prava v regulativnem okviru, ki jih pristojni organi EU in nacionalni pristojni organi ter odgovorne osebe bank za varovanje zakonitosti poslovanja in zunanji revizorji bank pogosto razlagajo kot zavezujoče omejitve.
- **Nacionalna posredovanja pri združitvah bank bankam preprečujejo, da bi povečale obseg na ravni EU.** Neupravičena posredovanja na nacionalni ravni prepogosto ovirajo sposobnost bank EU za konsolidacijo. Posledično je tem bankam onemogočeno, da bi povečale obseg na ravni EU¹¹, tudi s čezmejnimi združitvami. To vpliva na njihova vrednotenja in sposobnost povečanja učinkovitosti, omejuje njihovo zmožnost ponujanja ključnih finančnih storitev gospodinjstvom in podjetjem ter jim preprečuje učinkovito konkuriranje na svetovnih finančnih trgih pri dejavnostih poslovanja s podjetji in investicijskih bančnih dejavnostih.
- **Nacionalna pravila ali razlike pri prenosu pravil EU na področjih zunaj bonitetnega področja omejujejo čezmejne bančne dejavnosti.** Te nebonitetne ovire vključujejo nadzor za preprečevanja pranja denarja, civilno pravo, varstvo podatkov, obdavčitev¹², insolvenčno pravo in pravila o zaseženih sredstvih ter nekatera pravila o varstvu potrošnikov, ki se v državah članicah ne uporabljajo enotno, čeprav so na ravni EU do neke mere harmonizirana. Uveljavljanje različnih nacionalnih pravil lahko banke odvrača od čezmejnega opravljanja storitev, zlasti v bančnem poslovanju s prebivalstvom. V današnjem vse bolj digitalnem okolju je ključna omejitev povezana z informacijskimi platformami, ki so jih banke razvile za potrebe nacionalnega trga in jih ni mogoče enostavno prenesti na celotno EU. To omejuje poslovni model čezmejnega bančništva in konkurenco med bankami, zmanjšuje izbiro za stranke in dviguje cene.

¹¹ Obseg je pomemben dejavnik, ki določa prispevek banke h gospodarstvu na številnih področjih, povezanih z investicijskimi bančnimi dejavnostmi, npr. pri prevzemu izdaje državnega ali podjetniškega dolga, izdaji lastniških vrednostnih papirjev, skrbniških storitvah, primarnem trgovanju na trgu tujih valut za posle v eurih in trgu izvedenih finančnih instrumentov, svetovanju o združitvah in pripojitvah ter strukturiranju poslov, financiranju velikih ključnih projektov in na drugih področjih.

¹² Evropska komisija je nedavno objavila [študijo](#) o sedanjem davčnem okviru finančnega sektorja, ki jo je izvedel zunanji svetovalec. V študiji so obravnavani DDV, katerega je oproščena večina osnovnih finančnih storitev, in sektorski davki, ki se v EU uporabljajo na nacionalni ravni.

2.2 Uveljavljanje mednarodnih standardov ob upoštevanju posebnosti EU

EU je zavezana mednarodnim standardom, ki jih določa Baselski odbor za bančni nadzor, in priporočilom Odbora za finančno stabilnost. Uveljavljanje mednarodnih standardov je bistveno za zaščito finančne stabilnosti in ohranjanje enakih konkurenčnih pogojev. V EU mednarodni standardi v nasprotju z drugimi jurisdikcijami veljajo za vse banke, da se ohrani celovitost enotnega trga. V EU je več kot 4 500 bank in približno 650 bančnih skupin, kar ustvarja raznolik bančni ekosistem, ki financira gospodarstvo EU. Med bankami so vse od kompleksnih globalnih sistemsko pomembnih bank, ki poslujejo po vsem svetu, do manjših bank z bolj tradicionalnim ali manj kompleksnim poslovnim modelom, ki podpirajo financiranje lokalnih malih in srednjih podjetij, tudi v manj razvitih regijah. Regulativni okvir bi moral bankam zaradi njihove vloge pri financiranju gospodarstva EU omogočati, da financirajo številna raznovrstna podjetja, in sicer od že dolgo uveljavljenih podjetij do hitro rastočih digitalnih podjetij, med drugim zagonskih podjetij in podjetij v razširitveni fazi. Poleg tega je evropski trg odvisen od bančnih posojil za financiranje dolgoročnih, strateških naložb. Kljub prizadevanjem, da bi se ta raznolikost upoštevala v regulativnem okviru, se številna pravila uporabljajo še naprej ne glede na velikost ali poslovne modele, kar povzroča nepotrebno zapletenost in upravno breme za banke.

Velike banke EU konkurirajo na svetovni ravni in morajo poslovati v okolju, v katerem se mednarodni standardi uveljavljajo različno glede na jurisdikcije. Zaradi odstopanj in zamud pri uveljavljanju dogovorjenih mednarodnih standardov v nekaterih večjih jurisdikcijah se je povečala zaskrbljenost glede konkurenčnosti bank EU na svetovnih trgih. Da bi se odpravila huda konkurenčna neravnovesja, ki so posledica neizpolnjevanja mednarodnih standardov v jurisdikcijah tretjih držav, bo Komisija še naprej pozorno spremljala mednarodne razmere in uporabljala razpoložljiva regulativna orodja, hkrati pa varovala finančno stabilnost.

Poleg tega regulativni okvir EU in njegovo izvajanje, pri katerem sodelujejo številni različni organi, dodajata dodatne ravni zahtev, ki presegajo mednarodne standarde. V tem pogledu se EU bistveno razlikuje od drugih večjih jurisdikcij. Zaradi kombinacije značilnosti evropskega bančnega sistema ter posebnosti regulativnega in nadzornega okvira EU je treba uveljavljanje mednarodnih standardov skrbno preučiti.

2.3 Nepotrebna zapletenost regulativnega okvira

Čeprav se je odpornost bančnega sektorja v EU znatno izboljšala zaradi reform po svetovni finančni krizi, je regulativni okvir postal nepotrebno zapleten.

- **Zapletenost je deloma posledica večplastnega in razčlenjenega regulativnega okvira.** Okvir temelji na dveh ločenih ravneh zakonodaje¹³ in dodatnih nadzorniških smernicah¹⁴, v številnih primerih pa hkrati obstajajo tudi dodatna nacionalna pravila.

¹³ Raven 1 je „okvirna zakonodaja“ (uredbe ali direktive), raven 2 pa „tehnični ukrepi“ (delegirani in izvedbeni akti ter regulativni in izvedbeni tehnični standardi).

¹⁴ Smernice ravni 3 za „konvergenco nadzora“ (smernice evropskih nadzornih organov), pojasnjevalna vprašanja in odgovori, mnenja, priporočila ter nadzorniške prakse in horizontalna pričakovanja.

Čeprav te številne ravni omogočajo hitrejša in prilagojena spremembe, kadar so te potrebne, brez uporabe dolgotrajnega postopka zakonodajnih sprememb, so včasih pretirano razčlenjene, zaradi česar postane njihovo izvajanje obremenjujoče, zlasti za manjše banke. Okvir EU je vse bolj razčlenjen tudi zaradi prizadevanj, da bi se standardiziral način uporabe pravil EU na nacionalni ravni. Poleg tega banke nepotrebno zapletenost in razčlenjenost pogosto ustvarjajo same, saj prekomerno razlagajo predpise ali iščejo regulativne in nadzorniške smernice, da bi čim bolj zmanjšale tveganja skladnosti.

- **Zapletenost lahko izvira tudi iz zahtev glede poročanja in razkritij.** Čeprav so podatki, ki jih poročajo banke, potrebni za njihov nadzor in spodbujanje celovitosti trga, so postale zahteve glede poročanja in razkritij v številnih primerih obremenjujoče in drage ter se podvajajo.
- **Zapletenost dodatno povečujejo vzporedna ali včasih prekrivajoča se pravila o mikrobonitetnih in makrobonitetnih vidikih ter vidikih reševanja.** Razlog za to je dejstvo, da so bili deli bančnega okvira reformirani v več fazah in pogosto ločeno. Poleg tega sta sozakonodajalca sčasoma v zakonodajo EU v veliki meri prenesla nacionalne posebnosti ali jih v njej ohranila. Zaradi prekrivanja z različnimi zahtevami, ki jih morajo banke sočasno izpolnjevati, lahko nastanejo podvajanja in se omeji uporabnost blažilnikov (vprašanje kapitalske strukture)¹⁵. Poleg tega je medsebojno delovanje pravil na treh ločenih, vendar medsebojno povezanih bonitetnih področjih pogosto neoptimalno.
- **Nad izvajanjem regulativnega okvira ni celostnega pregleda, saj so vključeni številni akterji.** V izvajanje regulativnega okvira so vključeni nacionalni nadzorniki, makrobonitetni organi, nacionalni organi za reševanje, ECB, Enotni odbor za reševanje, ESRB in EBA, kar povzroča znatne izzive pri usklajevanju. Čeprav je bančna unija stanje izboljšala z zagotavljanjem enotnega nadzora in reševanja za večje banke, ki spadajo na njeno področje uporabe, se način medsebojnega delovanja zahtev, ki jih določijo različni organi, njihovi skupni učinki ter mera, v kateri se posledične neučinkovitosti prenesejo na gospodinjstva in podjetja v EU, ne upoštevajo dovolj.

3. Nadaljnja pot za bančni sektor EU

Zaradi obsega in narave izzivov, s katerimi se spoprijema bančni sektor EU, so potrebni skladni, v prihodnost usmerjeni, celoviti in ambiciozni ukrepi politike, ki v skladu z načeli boljšega pravnega urejanja temeljijo na oceni učinka. Ukrepanje, pri katerem bi se obravnavali le nekateri izzivi, ne bo zadostovalo za vzpostavitev pogojev za trajnostno in strukturno izboljšanje konkurenčnosti ali za zagotovitev, da bodo te izboljšave dolgoročno trajne. Ta sveženj bi vključeval zakonodajne in nezakonodajne ukrepe, med drugim ukrepe za

¹⁵ Evropski bančni organ (junij 2026), *EBA Report on Simplifying the Stacking Orders of the EU Prudential and Resolution Framework* (Poročilo EBA o poenostavitvi vrstnega reda zahtev v bonitetnem okviru EU in okviru EU za reševanje).

poenostavitev in racionalizacijo ureditve kapitalskih zahtev. Predlagani ukrepi bodo namenjeni spodbujanju povezovanja trgov z ustreznimi zaščitnimi ukrepi za finančno stabilnost v vseh državah članicah, da bi se pri uveljavljanju mednarodnih standardov bolj upoštevale posebnosti EU in da bi se k uveljavljanju pristopilo sorazmerno, z močnim poudarkom na poenostavitvi regulativnega okvira EU z vsemi prihodnjimi predlogi. To bo vključevalo formalizacijo neprednostnega obravnavanja pooblastil EBA za tehnične standarde, kot je bilo dogovorjeno s sozakonodajalcema.

3.1 Spodbujanje povezovanja z ustreznimi zaščitnimi ukrepi

Neučinkovitosti, povezane z razdrobljenostjo vzdolž nacionalnih meja, očitno spodkopavajo konkurenčnost v bančnem sektorju EU in jih je treba obravnavati z ukrepi na različnih področjih.

➤ Odpravljanje bonitetnih ovir za povezovanje

Bančne skupine EU morajo bonitetne zahteve izpolnjevati na vseh ravneh, od glavne matične družbe do vsake posamezne odvisne družbe. Pravo EU dopušča izjeme od teh pravil, vendar predvsem, če ima odvisna družba sedež v isti državi članici kot njena matična družba. Bonitetne zahteve za čezmejne skupine državam članicam gostiteljicam dajejo zagotovilo v zvezi s pomisleki glede lokalne finančne stabilnosti, vendar lahko ovirajo učinkovito razporejanje virov znotraj teh skupin ter nazadnje vplivajo na njihovo splošno uspešnost in odpornost. Nadzorniki čezmejnih skupin bi morali imeti pooblastila za zagotavljanje, da se likvidnost in kapital učinkoviteje porazdelita med matično družbo in njene odvisne družbe, tudi v stresnih situacijah. Tako bi bilo mogoče učinkoviteje razporejati vire znotraj čezmejnih bančnih skupin, kar bi pomenilo več možnosti za ekonomijo obsega in razpršitev tveganj (zlasti v zvezi z izpostavljenostmi iz naslova državnih vrednostnih papirjev¹⁶) ter nižje stroške za gospodinjstva in podjetja. Bančni sektor bi bil zaradi takih koristi, ki bi podpirale tudi financiranje ključnih prednostnih nalog EU, na splošno konkurenčnejši. Način strukturiranja dejavnosti v čezmejnih skupinah bi moral temeljiti na poslovnih odločitvah, biti skladen z bonitetnimi zahtevami in zahtevami politike varstva konkurence, nacionalni organi pa vanj ne bi smeli neupravičeno posegati.

V tem okviru bo Komisija storila naslednje:

- ***predlagala bo ukrepe, s katerimi bo čezmejnim skupinam omogočila večjo učinkovitost pri razporejanju kapitala in likvidnosti. Nadzorniki na ravni skupine bi morali biti pooblaščen, da zagotovijo izpolnjevanje zahtev na ravni matičnega subjekta ter od njega zahtevajo, da svojim odvisnim družbam pravočasno in izvedljivo dodeli zadostne vire tako pri rednem poslovanju kot v kriznih razmerah. Pri izvajanju teh pooblastil bi bilo treba upoštevati raznolikost čezmejnih bančnih skupin, med***

¹⁶ Govor Claudie Buch (2026) [*The bank-sovereign nexus:securing progress by completing the banking union*](#) (Vzajemna povezanost bank in držav: zagotavljanje napredka z dokončanjem bančne unije), v katerem je povedala tudi, da se je pristranskost v korist domačih državnih obveznic, ki jih imajo banke, v zadnjih letih zmanjšala, zlasti pri velikih bankah, ki se nadzirajo v okviru enotnega mehanizma nadzora.

drugim naravo odvisnih družb znotraj skupine, njihovo odpornost ter stopnjo povezanosti in zaveze, sprejete znotraj skupin. Poleg tega bi morale biti izvajanje teh pooblastil podprto z ustreznimi zaščitnimi ukrepi glede zaščite upnikov in vlagateljev;

- *predlagala bo ukrepe za podobno regulativno obravnavo izpostavljenosti znotraj skupine¹⁷ tako na domači ravni kot na ravni EU;*
- *predlagala bo nadaljnje ukrepe, s katerimi se bo obravnavalo tveganje za prekomerno koncentracijo izpostavljenosti iz naslova državnih vrednostnih papirjev in nadalje spodbujalo banke pri razprševanju portfeljev državnih obveznic;*
- *kadar bo ugotovila, da države članice kršijo pravo Unije, zlasti v zvezi s posegi v združitve in pripojitve, ki bi lahko ogrozili prosti pretok storitev in kapitala ter pravico do ustanavljanja, določeno v Pogodbi o delovanju Evropske unije, bo uporabila svoj nabor orodij za izvrševanje. V novem osnutku smernic o združitvah¹⁸ so državam članicam zagotovljene tudi jasnejše usmeritve glede okoliščin, v katerih lahko posredujejo pri transakcijah, za katere se izvaja nadzor koncentracij na ravni EU.*

➤ **Zagotavljanje ustreznih zaščitnih ukrepov**

Ukrepe za odpravo bonitetnih ovir za povezovanje morajo spremljati ustrezni zaščitni ukrepi, s katerimi se zagotavlja finančna stabilnost po vsej EU. Še vedno obstajajo pomisleki, da bi lahko odvisnim družbam čezmejnih bančnih skupin grozilo pomanjkanje kapitala in likvidnosti, zlasti v času krize, zaradi česar bi morali nacionalni organi propade obvladovati brez zadostne podpore matične družbe.

Številne čezmejne skupine delujejo na podlagi strategije za reševanje z *eno vstopno točko*, pri kateri se ukrepi za krizno upravljanje uporabljajo na ravni matične družbe, odvisne družbe pa so podprte tako, da se izgube prenašajo navzgor na matično družbo, kapital pa navzdol. Če bi podpora na ravni skupine postala negotova, bi lahko odvisne družbe, zlasti če so pomembne za lokalna gospodarstva, ostale ranljive, to pa bi lahko sprožilo posredovanje nacionalnega sistema jamstva za vloge¹⁹. Da bi se ta tveganja obravnavala, je treba vzpostaviti zaupanje med organi, in sicer tako, da se zagotovijo dovolj zanesljivi kapitalski in likvidnostni načrti ter načrti sanacije in reševanja, s katerimi se ohrani ustrezno opravljanje storitev in preprečujejo neurejeni izidi. Potrebni bi bili tudi mehanizmi za zagotovitev finančne stabilnosti čezmejne skupine kot celote, ki izide iz reševanja in si prizadeva ponovno pridobiti dostop do finančnih trgov. Enotni mehanizem nadzora in Enotni odbor za reševanje, podprta z enotnimi pravili, sta

¹⁷ Vsako sredstvo, obveznost ali finančno razmerje med subjekti znotraj iste skupine.

¹⁸ V smernicah je poudarjeno, da pravo EU take nacionalne posege dopušča le iz posebnih razlogov, ki niso varstvo konkurence. Posegi bi morali biti omejeni na tiste, ki so nujno potrebni za zaščito dejanskih zakonitih interesov, ter morajo upoštevati načeli sorazmernosti in nediskriminacije. [Novi osnutek smernic Komisije o združitvah](#), str. 90.

¹⁹ Poleg tega lahko sistemi jamstva za vloge zaradi propada ene ali več malih bank ostanejo dovzetni za lokalne šoke, čeprav so v celoti vzpostavljeni in nekateri od njih presegajo minimalno ciljno raven, kar ustvarja morebitne likvidnostne primanjkljaje, zaradi katerih se bodo morda morali opreti na javno podporo.

primerna za zagotavljanje teh zaščitnih ukrepov. Pod neposrednim nadzorom v okviru enotnega mehanizma nadzora in Enotnega odbora za reševanje so zdaj tri četrtine kritih vlog v bančni uniji, ki se hranijo v bankah, za katere je načrtovano reševanje na ravni EU, ne pa likvidacija v okviru nacionalnih insolvenčnih postopkov. Te banke imajo ustrezno sposobnost pokrivanja izgub in potencialni dostop do enotnega sklada za reševanje, kar že zagotavlja visoko stopnjo porazdelitve izgub v bančnem sektorju. Hkrati bo Komisija ustrezno upoštevala države članice, ki ne sodelujejo v bančni uniji in delujejo v okviru drugačnih institucionalnih ureditev.

V tem okviru bo Komisija storila naslednje:

- *predlog o evropskem sistemu jamstva za vloge iz leta 2015 bo nadomestila z novim predlogom za pregled in poenostavitev strukture okvira jamstva za vloge, da bi se odgovornosti za ukrepe kriznega upravljanja in jamstva za vloge ter njihovo financiranje bolje uskladili v okviru obstoječih varnostnih mrež bančne unije, in sicer tako na centralni kot na nacionalni ravni. Predlog bo obravnaval tudi preostale ranljivosti sistemov jamstva za vloge v zvezi z likvidnostnimi primanjkljaji. Cilj bo poskrbeti, da zaradi propada čezmejne skupine ne bi nastala izkrivljanja v posameznih državah članicah ali obveznosti za sisteme jamstva za vloge in nacionalne proračune, ter zagotoviti enako zaščito kritih vlog v vsej bančni uniji. Na splošno se bo zmanjšala zapletenost, ki izhaja iz sedanje razmejčitve med sistemi jamstva za vloge in skladi za reševanje;*
- *predlagala bo ukrepe za izboljšanje predvidljivosti strategij reševanja skupine in podpiranje celovitejšega dodeljevanja sredstev znotraj čezmejnih skupin, tudi v času stresnih dogodkov;*
- *podprla bo sedanja prizadevanja zadevnih institucij in držav članic za okrepitev verodostojnih in predvidljivih varovalnih mehanizmov financiranja za zagotavljanje likvidnosti pri reševanju z ustreznimi zaščitnimi ukrepi, in sicer v skladu z evropsko razsežnostjo reševanja in nadzora v bančni uniji ter mednarodnimi standardi.*

➤ *Odpravljanje nebonitetnih ovir za povezovanje*

Obstajajo tudi nebonitetne ovire za povezovanje, katerih premagovanje je pri čezmejnem opravljanju bančnih dejavnosti drago. Ker ni harmoniziranega okvira EU, nacionalno insolvenčno pravo ostaja razdrobljeno in še naprej omejuje čezmejno poslovanje bank, na primer glede vidikov, ki v skladu s stečajnim pravom vplivajo na zaseg zavarovanih posojil. Sozakonodajalca sta napredovala pri specifičnih vprašanjih, saj sta na primer vzpostavila enoten vrstni red poplačila upnikov na podlagi okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge. Države članice pa do danes niso dosegle soglasja o bolj strukturnih in ambicioznejših poskusih harmonizacije insolvenčnega prava po vsej Uniji. Komisija je pripravljena na nadaljnjo harmonizacijo insolvenčnega prava in ostaja zavezana prizadevanjem zanj.

Pravila o preprečevanju pranja denarja in nekatera pravila o varstvu potrošnikov so bila v veliki meri harmonizirana po vsej EU, vendar se v državah članicah pogosto uporabljajo različno. Nadaljevala so se zakonodajna prizadevanja za doseganje višje ravni harmonizacije, na primer

v zvezi z nedavno ustanovitvijo Organa za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma (AMLA) in v okviru nove direktive o potrošniških kreditih, veljavne od 20. novembra 2026²⁰.

Nebonitetne ovire lahko banke odvrčajo od ponujanja vseunijskih bančnih produktov, kot so vloge ali posojila prebivalstvu, in povzročijo dodatne stroške, ki nastanejo zlasti zaradi IT sistemov, ki jih je treba prilagoditi različnim nacionalnim pravnim redom 27 držav članic. Digitalizacija in tehnološki napredek pri opravljanju bančnih storitev (tj. odprto bančništvo, žetonizacija sredstev, vpliv umetne inteligence, vključno z dostopom do visokokakovostnih podatkov, prilagoditev pravil novim poslovnim modelom, kot so platforme za vloge, aplikacije za stranke in e-denarnice) lahko povečata konkurenčnost.

V tem okviru bo Komisija storila naslednje:

- ***z Organom za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma bo sodelovala pri uveljavljanju enotnih pravil EU o preprečevanju pranja denarja, ki se bodo v državah članicah neposredno uporabljala od 10. julija 2027 ter bodo harmonizirala zahteve glede poznavanja strank in poročilo o sumljivih dejavnostih po vsej Uniji;***
- ***še naprej bo spremljala uporabo pravil o varstvu potrošnikov na nacionalni ravni, da bi olajšala in spodbujala čezmejno dejavnost ter potrošnikom omogočila lažji dostop do širše ponudbe bančnih storitev, obenem pa ohranila ustrezno raven varstva;***
- ***ocenila bo, ali se pravila o varstvu potrošnikov čezmerno prenašajo ali uporabljajo tako, da po nepotrebnem drobijo trg;***
- ***še naprej bo spremljala potencial digitalizacije in učinke informacijske tehnologije na bančni sektor ter pri tem poskrbela, da je regulativni okvir dovolj prilagodljiv za podpiranje bolj digitaliziranih bančnih storitev in spodbujanje inovacij, hkrati pa ohranjanje kibernetsko odpornost.***

3.2 Uveljavljanje mednarodnih standardov ob upoštevanju posebnosti EU in zagotavljanju sorazmernosti

EU je dosledno sprejela mednarodne standarde in jih na nekaterih področjih prenesla čezmerno, saj jih je uporabila na vseh ravneh konsolidacije in za vse banke, ne le za velike banke, ki poslujejo na mednarodni ravni. Čeprav se je s tem pristopom znatno povečala odpornost, so bile zaradi njega morda spregledane nekatere posebnosti EU.

²⁰

Z Direktivo (EU) 2023/2225 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. oktobra 2023 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive 2008/48/ES (UL L, 2023/2225, 30.10.2023) je uvedena popolna harmonizacija pravil o varstvu potrošnikov na področju potrošniških kreditov, da bi bila raven zaščite interesov vseh potrošnikov Uniji visoka in enakovredna ter da bi se vzpostavil dobro delujoč notranji trg.

➤ *Uveljavljanje mednarodnih standardov ob upoštevanju posebnosti EU*

EU je sporazum Basel III s 1. januarjem 2025 prenesla v pravo EU, pri čemer je določila več prehodnih ukrepov. Ker je EU eden največjih bančnih trgov, njeni nadzorniki in Komisija sodelujejo pri oblikovanju mednarodnih standardov ter bi si morali proaktivno prizadevati za to, da se v globalnih okvirih upoštevajo različne tržne razmere, tudi razmere v evropskem bančnem sektorju. Poleg tega bi bilo treba pri prenosu mednarodnih standardov v pravo EU ustrezno upoštevati posebnosti bančnega sektorja EU, da bi se preprečili nesorazmerni vplivi na nekatere dejavnosti ali banke ter zagotovilo učinkovito in uravnoteženo doseganje bonitetnih ciljev okvira.

Bistveni so enaki konkurenčni pogoji na mednarodni ravni. Komisija je sprejela ukrepe za odložitev začetka uporabe nekaterih vidikov baselskega okvira za tržna tveganja (temeljiti pregled trgovalne knjige) v EU na 1. januar 2027, dokler se ta ne začne izvajati drugje. Dne 4. junija 2026 je sprejela delegirani akt za ublažitev nekaterih vplivov njegove uporabe do konca leta 2029. Delegirani akt zdaj preučujeta Svet in Evropski parlament.

EU izstopni prag²¹ postopoma uvaja v kombinaciji z več prehodnimi ukrepi, ki naj bi bankam in organom omogočili, da se postopoma prilagodijo baselskemu sporazumu. Medtem so bili v jurisdikcijah tretjih držav uporabljeni različni pristopi, med drugim popolna odprava izstopnega praga. Deležniki s sedežem v EU so izrazili različna stališča o prihodnosti izstopnega praga, tudi o ustrezni ravni umerjanja, ravni, na kateri bi se morala zahteva uporabljati (na posamični ali konsolidirani ravni), obsegu tveganj, zajetih z okvirom, in načinu, kako je povezan z osnovnim standardiziranim pristopom, na primer na področjih, kot so posebni posojilni aranžmaji, projektno financiranje in financiranje, povezano s trgovino.

Bonitetna obravnava neocenjenih podjetij je kljub faktorju za podporo MSP strukturni izziv za regulativni okvir EU. Ker se podjetja v EU, zlasti mala in srednja podjetja, večinoma opirajo na bančno financiranje in ne na kapitalske trge, jih velika večina nima zunanje bonitetne ocene. Komisija bo zato ocenila možnost za odpravo potrebe po zunanji bonitetni oceni, da bi se takim podjetjem olajšal dostop do bančnih kreditov. V taki oceni bi bilo treba preučiti tudi, ali bi lahko predlagana politika podjetja odvrčala od pridobitve bonitetne ocene, kar bi škodovalo preglednosti in dolgoročni rasti globalnih trgov lastniških vrednostnih papirjev in podjetniških obveznic v EU ter zmanjšalo razpoložljivost informacij, na podlagi katerih banke ocenjujejo tveganja podjetij. Za uresničitev temeljnega cilja unije prihrankov in naložb, ki je spodbujati bolj raznolike vire financiranja prek enotnega kapitalskega trga, je potreben strateški in dolgoročen pristop. .

Skrbno umerjanje je potrebno tudi pri bonitetni obravnavi izpostavljenosti do stanovanjskih nepremičnin. Zahteve na tem področju lahko vplivajo na dostop do financiranja stanovanj, med drugim na to, kako učinkujejo na ponudbo stanovanj, in na delovanje posameznih segmentov trga, okvir pa mora ostati prilagojen tveganjem. Hkrati bi

²¹ Izstopni prag je regulativni zaščitni ukrep, s katerim se omeji obseg, v katerem lahko banke z notranjimi modeli tveganja zmanjšajo svoje kapitalske zahteve v primerjavi s standardiziranimi pristopi.

bilo treba tudi upoštevati, da se lahko v razmerah, ko je ponudba omejena, zaradi ukrepov za povečanje hipotekarnega kreditiranja cene stanovanj zvišajo, s čimer se poslabša cenovna dostopnost in ogrozi predvideni cilj teh ukrepov.

Na drugih področjih bi se lahko razmislilo o spremembah bonitetnega okvira, kot je obravnava programske opreme, da bi se povečala mednarodna konkurenčnost in podprla digitalizacija. V skladu s pravili EU morajo banke naložbe v programsko opremo večinoma odbiti od svojega temeljnega kapitala. S tem pristopom se programska oprema obravnava kot fizični strošek in ne kot konkurenčno poslovno sredstvo, mnogi pa menijo, da so banke EU zato v slabšem položaju v primerjavi s konkurentkami v drugih jurisdikcijah. Vendar se lahko v času, ko je vrednost programske opreme zaradi razvoja umetne inteligence vprašljiva, previdnost pristopa EU šteje tudi za prednost. Na splošno bi se morala v bonitetnem okviru bolj upoštevati vloga neopredmetenih sredstev v sodobnem gospodarstvu.

Nazadnje, **konkurenčnost bančnega sektorja EU ni le vprašanje bonitetnih vidikov, tehnologije in inovacij.** Odvisna je tudi od sposobnosti bank, da na svetovnem trgu talentov privabijo visoko usposobljene strokovnjake, jih zadržijo in nagradijo. Komisija glede na navedeno ocenjuje morebitne prilagoditve okvira prejemkov. S posodobljenimi pravili o prejemkih bi se lahko prispevalo k povečanju konkurenčnosti bančnega sektorja EU, hkrati pa poskrbelo, da se s politikami prejemkov ne spodbuja pretirano prevzemanje tveganj.

V tem okviru bo Komisija storila naslednje:

- *podala bo jasne predloge v zvezi z izstopnim pragom in njegovimi prehodnimi ureditvami glede neocenjenih podjetij in hipotekarnega kreditiranja za konkurenčnost bank EU ter njegovim medsebojnim vplivom z drugimi deli okvira, kar vključuje ukrepe za ustrezno uravnoteženje odpornosti in širšega financiranja gospodarstva;*
- *še naprej bo spremljala uveljavljanje mednarodnih standardov v različnih jurisdikcijah ter na podlagi zbranih izkušenj in vidikov enakih konkurenčnih pogojev izvajala dolgoročen strateški pristop EU h kapitalskim zahtevam za tržno tveganje;*
- *ocenila bo regulativno obravnavo strateških naložb prek posebnih kreditnih aranžmajev, med drugim projektnega financiranja infrastrukture in energetskega prehoda, ter regulativno obravnavo financiranja trgovine, da bi poskrbela, da lahko evropske banke podpirajo evropska podjetja in povečujejo varnost dobavnih verig;*
- *predlagala bo revizijo bonitetne obravnave naložb bank v programsko opremo, da bi bil okvir bonitetno zanesljiv ter skladen z okoljem digitalnih in kibernetskih tveganj, banke pa bi ustrezno spodbujal k naložbam v inovacije in digitalno odpornost;*
- *preučila bo potencialna področja ukrepanja za zagotovitev dostopa do posojil podjetjem, ki intenzivno uporabljajo intelektualno lastnino, in širše v gospodarstvu neopredmetenih sredstev, med drugim tako, da bo zadevne deležnike pozvala k razmisleku o programih za krepitev zmogljivosti, okvirih vrednotenja in mehanizmih delitve tveganj. Pri tem delu se bodo upoštevali prihodnji ukrepi, povezani z*

intelektualno lastnino, iz strategije za zagonska podjetja in podjetja v razširitveni fazi, kot je evropski akt o inovacijah;

- *ocenila bo morebitne prilagoditve sedanjega okvira prejemkov za pomembne nosilce tveganja in njegov vpliv na bančni sektor EU. Komisija ocenjuje, kako bi se zmanjšala nepotrebno breme in zapletenost, odpravili nenamerni učinki na strukture prejemkov, preprečilo izkrivljanje konkurence za specializirane talente, okvir pa prilagodil sistemskim tveganjem.*

➤ **Zagotavljanje sorazmernosti v regulativnem okviru**

V Evropi so potrebne velike banke, ki so na trgih, na katerih je obseg poslovanja bistvenega pomena, sposobne konkurirati na mednarodni ravni, vendar so zanjo koristne tudi manjše, bolj lokalno usmerjene banke. Manjše banke na lokalni ravni, tudi v manj razvitih regijah, prispevajo k podpiranju naložbenih prednostnih nalog EU ter financiranju malih in srednjih podjetij, pri čemer gradijo na bližini in tako navsezadnje širijo ponudbo posojil.

V regulativnem okviru EU so posebnosti manjših in nekompleksnih bank upoštevane, vendar bi lahko zapletenost okvira kljub temu nesorazmerno vplivala na manjše banke. Ureditev, bolj prilagojena malim in nekompleksnim bankam, bi morala biti merljivo preprostejša in manj obremenjujoča z vidika stroškov izpolnjevanja obveznosti, hkrati pa ohranjati ustrezne zahteve na podlagi tveganj, varovati finančno stabilnost in ohranjati spodbude za izboljšanje praks obvladovanja tveganj.

V tem okviru bo Komisija storila naslednje:

- *v uredbi o kapitalskih zahtevah bo predlagala ureditev, ki bo omogočala jasnejšo opredelitev malih in manj kompleksnih bank v regulativnem okviru, ne glede na njihovo pravno in organizacijsko strukturo, pri čemer bo po možnosti prilagodila sedanja merila in pragove, da bi se upoštevalo dejansko stanje bančnega sektorja EU, z manj številnimi, prilagojenimi in enostavnejšimi zahtevami v ustreznih okvirih za bonitetno in makrobonitetno razsežnost ter razsežnost reševanja. Taka ureditev bi morala EBA tudi omogočiti, da pri svojem delovanju v zvezi z ukrepi ravni 2 in ravni 3 učinkoviteje upošteva potrebe malih in manj kompleksnih bank, z manjšim številom zahtev in postopkov;*
- *Komisija bo v okviru dokončanja bančne unije nadaljevala dialog z enotnim mehanizmom nadzora in Enotnim odborom za reševanje o učinkoviti uporabi sorazmernosti, tudi v zvezi s posebnimi okoliščinami, ki upravičujejo opredelitev kreditnih institucij kot manj pomembnih, čeprav izpolnjujejo privzeta merila pomembnosti iz uredbe o enotnem mehanizmu nadzora.*

Poleg tega investicijska podjetja k raznolikosti in globini kapitalskega trga prispevajo s ponujanjem storitev, ki storitve kreditnih institucij dopolnjujejo in z njimi konkurirajo, kot so zagotavljanje likvidnosti, prispevanje k učinkovitemu razporejanju kapitala ter podpiranje izdajanja lastniških in dolžniških vrednostnih papirjev. V regulativnem okviru je treba odpraviti

tudi vse neupravičene ovire za prispevek investicijskih podjetij. Evropski bančni organ ter Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA) sta v skupnem mnenju o delovanju bonitetnega okvira za investicijska podjetja²² ugotovila, da ureditev izpolnjuje svoje prvotne cilje, hkrati pa sta predlagala ciljno usmerjene spremembe.

V tem okviru bo Komisija storila naslednje:

- *predlagala bo ciljno usmerjene spremembe bonitetnega okvira za investicijska podjetja, med drugim v zahtevah glede strukture pragov, upravljanja in prejemkov, ter pregledala umerjanje kapitalskih in likvidnostnih zahtev.*

3.3 Poenostavitev regulativnega okvira

Poenostavitev regulativnega okvira lahko bankam in nadzornim organom konkretno koristi brez ogrožanja odpornosti. Okvir je postal bolj zapleten zaradi zaporednih revizij mikrobonitetnih pravil, pravil za reševanje in makrobonitetnih pravil, ki so bile pogosto izvedene neodvisno in v katerih ni bilo dovolj pozornosti namenjene njihovem medsebojnemu vplivu. Zdaj so potrebni ukrepi za odpravo pretirane razdrobljenosti, prekrivanj in nedoslednosti znotraj različnih sklopov pravil in med njimi. Posledica zmanjšanja nepotrebne zapletenosti ne bi smela biti deregulacija, ki bi močno ogrozila odpornost bančnega sektorja, saj je ta pogoj za njegovo konkurenčnost.

Poleg tega je poročanje na podlagi regulativnega okvira postalo nepotrebno obremenjujoče in drago. Število poročil, ki ne prispevajo sorazmerno k izboljšanju odpornosti in povezovanja, bi bilo treba zmanjšati ali jih odstraniti iz regulativnega okvira.

➤ Mikrobonitetna pravila

Mikrobonitetna pravila vključujejo zahteve v okviru prvega stebra, zahteve v okviru drugega stebra in smernice v okviru drugega stebra. Z zahtevami v okviru prvega stebra so določene zakonsko predpisane kapitalske ravni, ki jih mora imeti banka. Z zahtevami v okviru drugega stebra so določene kapitalske ravni, prilagojene posamezni banki, medtem ko so smernice v okviru drugega stebra sicer prav tako prilagojene posamezni banki, vendar niso zavezujoče in odražajo nadzorniška pričakovanja skupne kapitalske ravni, ki bi jo morale banke ohranjati, da bi prestale obdobja stresa. Nadzorniki lahko poleg zahtev, ki temeljijo na tveganjih, določijo tudi zahteve glede količnika finančnega vzvoda iz drugega stebra.

Izraženi so bili pomisleki glede sedanje zasnove in uporabe zahtev in smernic v okviru drugega stebra, zlasti glede morebitnih prekrivanj z drugimi zahtevami, ki lahko privedejo do dvojnega štetja. Pomisleki so bili izraženi tudi glede omejene preglednosti metodologij, ki se uporabljajo za določanje zahtev in smernic v okviru drugega stebra, kar je privedlo do zahteve po jasnejši

²² Evropski bančni organ (2025), [*The EBA and ESMA recommend targeted revisions to the investment firms' prudential framework*](#) (EBA ter ESMA priporočata ciljno usmerjene preglede bonitetnega okvira investicijskih družb).

obrazložitvi odločitev, večji jasnosti in spodbudah v zvezi s popravljivimi ukrepi ter boljšega upoštevanja povezanih tveganj.

Enotni mehanizem nadzora je že zavezan izvajanju vrste izboljšav v zvezi z zahtevami in smernicami v okviru drugega stebra. Nedavno je bila z njim uvedena nova metodologija za zahteve v okviru drugega stebra in predlagan je bil program reform, namenjen splošnejšemu povečanju učinkovitosti, uspešnosti in osredotočenosti bonitetnega nadzora na tveganja. Te reforme so pomemben korak pri zagotavljanju ustreznega okvira nadzorniškega pregledovanja. Ta tekoča prizadevanja bi se lahko dopolnila z nadaljnjimi koraki, s katerimi bi se zagotovilo, da nadzorne zahteve še naprej temeljijo na tveganjih in ostanejo sorazmerne, hkrati pa se prepreči nepotrebna zapletenost ali prekrivanja z drugimi vidiki kapitalskega okvira.

V tem okviru bo Komisija storila naslednje:

- *predlagala bo ukrepe za izboljšanje delovanja smernic v okviru drugega stebra, da bi bila njihova uporaba ciljno usmerjena;*
- *predlagala bo odpravo kapitalskih zahtev v okviru drugega stebra, povezanih s količnikom finančnega vzvoda.*

➤ **Pravila za reševanje**

Pravila EU za reševanje od bank zahtevajo, da imajo minimalni znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti (minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, MREL), s čimer se zagotovi, da lahko v primeru propada pokrijejo izgube. Čeprav se je s tem povečala odpornost bank EU, je sedanja zasnova minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti postala zapletena in se je v nekaterih primerih podvojila, zlasti zaradi različnih meril za upravičenost ter umerjanja MREL z zahtevami glede skupne sposobnosti pokrivanja izgub, povezanimi z mednarodnimi standardi. Zaradi te zapletenosti, ki vpliva na enake konkurenčne pogoje za vse banke EU, sta ovirani predvidljivost in doslednost.

Pravila za reševanje vključujejo tudi pomožne določbe, ki izhajajo iz ureditve kapitala in so za instrumente MREL včasih po nepotrebem zapletene. Ureditev predhodnega izdajanja dovoljenj, namenjena zaščiti sposobnosti bank za pokrivanje izgub, je bankam in organom za reševanje na primer naložila upravna bremena. Čeprav je Enotni odbor za reševanje predlagal nov poenostavljen pristop, namenjen pospešitvi izdajanja teh dovoljenj bankam, ki želijo odkupiti svoje instrumente MREL ali jih nadomestiti, so potrebne nadaljnje izboljšave.

Enotni odbor za reševanje in nacionalni organi za reševanje morajo poleg določanja MREL pripraviti tudi načrte za reševanje bank. To je dolgotrajen in obremenjujoč postopek, v katerem se ne upošteva, da so načrti za reševanje bank po več ponovitvah danes zrelejši in bi jih bilo mogoče poenostaviti, s čimer bi se v bankah in organih sprostili viri ter se osredotočili na operacionalizacijo in testiranje načrtov.

V tem okviru bo Komisija storila naslednje:

- *predlagala bo revizijo okvira minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, pri čemer ga bo mednarodnim standardom približala tako, da bo*

odpravila nepotrebna razhajanja s standardom skupne sposobnosti pokrivanja izgub ter uvedla enostavnejše, bolj samodejno in predvidljivo umerjanje. Revidirani okvir bo ohranil odpornost okvira za reševanje, ohranil spodbude za rešljivost in zagotovil sorazmernost zahtev, zlasti za manjše banke;

- *predlagala bo poenostavljen postopek za izdajanje dovoljenj bankam v dobrem finančnem položaju, da bi se pospešila odobritev odkupov in upravljanja obveznosti, zmanjšali stroški izpolnjevanja obveznosti in povečala prožnost, hkrati pa ohranili rešljivost in skladnost s standardi skupne sposobnosti pokrivanja izgub;*
- *predlagala bo, naj bodo nekatere ocene v fazi načrtovanja reševanja, med drugim ocene pogostosti ciklov načrtovanja reševanja ali s tem povezani postopki sprejetja, bolj sorazmerne, da bi se upoštevalo dejstvo, da so dejavnosti načrtovanja reševanja po uvedbi okvira za krizno upravljanje dozorele.*

➤ **Makrobonitetna pravila**

Nacionalni organi so odgovorni za določanje makrobonitetnih ukrepov, pri čemer upoštevajo posebnosti svojih bančnih sektorjev in gospodarskih ciklov, na voljo pa imajo nabor orodij, ki vključuje kapitalske blažilnike, nabor orodij za prilagoditev uteži tveganja in ukrepe, usmerjene na posojilojemalce. Najvplivnejši makrobonitetni ukrepi so kapitalski blažilniki, ki se določijo poleg zahtev v okviru prvega in drugega stebra, banke pa jih lahko uporabljajo v času težav, da bi se izognile zmanjševanju dolga in ohranile kreditiranje gospodarstva. Ker ni harmonizirane metodologije EU, je ta decentralizirani okvir postal še posebej zapleten, saj ga zaznamujejo veliko število kapitalskih blažilnikov, zasnova blažilnikov, prilagojena posebnim tveganjem in dogodkom, nacionalna diskrecijska pravica pri določanju ravni blažilnikov ter opredeljevanju bank, za katere veljajo blažilniki. Banke so lahko pri svojih poslovnih odločitvah, zlasti v zvezi s čezmejnimi dejavnostmi, konsolidacijo ali reorganizacijo, obremenjene zaradi nepredvidljivosti in nedoslednosti pri uporabi tega okvira. Poleg tega dodatno zapletenost ustvarja večplastno upravljanje, v katero so vključeni organi EU in nacionalni organi. Ti izzivi so potrjeni v priporočilih projektne skupine ECB na visoki ravni za poenostavitve²³ in odgovorih na ciljno usmerjeno posvetovanje.

V tem okviru bo Komisija storila naslednje:

- *predlagala bo revizijo makrobonitetnega okvira, da bo nabor orodij enostavnejši, konvergenca in doslednost pri uporabi makrobonitetnih orodij pa večji po vsej EU. Natančneje bi bilo treba zmanjšati število blažilnikov (proticiklični kapitalski blažilnik, blažilnik sistemskih tveganj) ter izboljšati njihovo zasnovo in kalibracijo. Okvir za druge sistemske pomembne institucije bi bilo treba harmonizirati tako, da se odpravijo pomanjkljivosti pri njihovi opredelitvi in umerjanju blažilnikov.*

²³

Evropska centralna banka (2025), [*Simplification of the European prudential regulatory, supervisory and reporting framework*](#) (Poenostavitve evropskega bonitetnega regulativnega in nadzornega okvira ter okvira za poročanje).

➤ *Medsebojno delovanje mikrobonitetnih pravil, pravil za reševanje in makrobonitetnih pravil*

Različni zadevni organi samostojno uveljavljajo mikrobonitetna in makrobonitetna pravila ter pravila za reševanje, vendar ta medsebojno delujejo na načine, pri katerih se zahteve pogosto podvojijo ali so nedosledne. Zaradi tega so banke preobremenjene s prekrivajočimi se ravnmi kapitala, ki so določene za različne namene, vendar se lahko v nekaterih primerih nanašajo na ista tveganja in nezaželeno omejujejo uporabo kapitalskih blažilnikov v času napetosti. Dvojno štetje nekaterih instrumentov, namenjeno izpolnjevanju zahtev glede kapitalskih blažilnikov in drugih minimalnih zahtev (količnika finančnega vzvoda in MREL), lahko bankam na primer prepreči uporabo blažilnikov, ne da bi bile kršene zahteve. Uporabnost blažilnikov lahko otežijo tudi dojemanje vlagateljev in pomisleki glede dobičkonosnosti. Da bi se ti izzivi odpravili, morajo pristojni organi k določanju mikrobonitetnih zahtev, zahtev za reševanje in makrobonitetnih zahtev pristopiti celostno. Čeprav bi morali organi ohraniti diskrecijsko pravico, bi bilo treba zahteve določati bolj predvidljivo in pregledneje, s čimer bi se bankam omogočilo učinkovitejše načrtovanje kapitala, finančnemu trgu pa zagotovila večja preglednost.

V tem okviru bo Komisija storila naslednje:

- *predlagala bo močnejše mehanizme usklajevanja med organi, pristojnimi za uveljavljanje mikrobonitetnih pravil, pravil za reševanje in makrobonitetnih pravil, da bodo zahteve določene usklajeno ter bo odgovornost zanje večja in jasnejša. Organi bodo morali okrepiti usklajevanje in izmenjavo informacij, pri čemer bodo upoštevali celosten vidik skupnih kapitalskih potreb sistema kot celote in zadevne banke;*
- *pregledala bo postopek, s katerim se po potrebi spremenijo tehnični standardi v celotnem okviru, okrepila zahtevo za ocene učinka, ki jih pripravi EBA, ter izboljšala mehanizme odgovornosti/nadzora glede načina podeljevanja in uporabe pooblastil;*
- *predlagala bo prenos nekaterih mikrobonitetnih pravil, pravil za reševanje in makrobonitetnih pravil v uredbe, ki se neposredno uporabljajo, da bi povečala jasnost in konvergenco nadzora ter zmanjšala upravno breme za banke.*

➤ *Racionalizacija zahtev glede poročanja in razkritja*

Čeprav so zahteve glede poročanja in razkritja bistvene za dobro delujoč bančni sektor, je okvir poročanja za banke postal zelo obremenjujoč. Skupni stroški poročanja bank EU, ki zajemajo vse izdatke, povezane z delovanjem sistema poročanja (osebje, informacijsko tehnologijo, pravne, računovodske, revizijske in svetovalne storitve), so bili ocenjeni na 11,2 milijarde EUR na leto²⁴. Breme poročanja je posledica pogostih sprememb zahtev glede

²⁴ Evropski bančni organ (2021), [*Study of the cost of compliance with supervisory reporting requirements*](#) (Študija o stroških izpolnjevanja zahtev glede nadzorniškega poročanja).

poročanja, nepotrebne zapletenosti, nejasnosti in nedoslednosti ter podvajanja poročanja zaradi omejene souporabe podatkov med organi.

Da bi se zahteve glede poročanja poenostavile in racionalizirale, tudi v skladu s strategijo Komisije za nadzorniške podatke²⁵, so že bili sprejeti pomembni ukrepi. Mednje spadajo zakonodajne spremembe za poenostavitev ponovne uporabe nadzorniških podatkov za razkritja, drugi ukrepi za znatno zmanjšanje bremena poročanja za male in nekompleksne institucije (podatkovno vozlišče v okviru tretjega stebra), uredba o boljši izmenjavi podatkov, na podlagi katere se bodo omejili podvojeni zahtevki za podatke ter bodo morali organi EU redno pregledovati in odpravljati odvečno poročanje, pa tudi okrepiti prizadevanja za celovito poročanje²⁶, ter zbirni sveženj za poenostavitev Omnibus I in poznejše poenostavitve taksonomije EU in evropskih standardov poročanja o trajnostnosti²⁷. Ko bo evropska enotna točka dostopa vzpostavljena in bo začela delovati, bo izboljšala tudi dostopnost in zmanjšala podvajanje, saj bo omogočala centraliziran elektronski dostop do javnih podatkov o bankah in njihovih produktih. Komisija bo še naprej sodelovala z EBA, da bi zagotovila, da so zahteve glede bonitetnega poročanja in razkritij sorazmerne ter skladne s širšim okvirom za trajnostnost.

Poleg tega je EBA že izvedel več vsebinskih ukrepov za zmanjšanje bremena poročanja za banke. Število podatkovnih točk v okvirih EU za poročanje naj bi se skupaj z dodatnimi ukrepi, predlaganimi leta 2026, zmanjšalo za 50 %²⁸. Deležniki kljub temu napredku potrjujejo, da je potrebna nadaljnja racionalizacija, pri čemer so prednostne naloge integracija poročanja, sorazmernost in tehnološka posodobitev.

V tem okviru bo Komisija storila naslednje:

- *podprla bo prehod s sedanjega pristopa k poročanju na bolj celovito bonitetno in statistično poročanje ter poročanje o reševanju, ki bo temeljil na ureditvah stabilnega upravljanja in skupnem podatkovnem slovarju, ter spodbujala ustrezne organe, ki jim svetuje skupni odbor za poročanje bank, naj še naprej opravljajo tehnično delo in dosegajo oprijemljive izboljšave;*
- *upoštevala bo vse možnosti, ki so na voljo za izboljšanje konkurenčnosti bančnega sektorja EU, kar vključuje morebitni pregled pooblastil EBA, po potrebi bo predlagala ciljno usmerjene zakonodajne spremembe, s katerimi bi EBA pooblastila, da na tehnični ravni poskrbi za nadaljnjo sorazmernost, poenostavitev in avtomatizacijo poročanja, tudi kar zadeva pragove pomembnosti za manjše napake*

²⁵ Evropska komisija (2021), *Strategy on supervisory data in EU financial services* (Strategija za nadzorniške podatke v finančnih storitvah EU).

²⁶ UL L, 2025/2088, 21.10.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2088/oj>.

²⁷ Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi direktiv (EU) 2022/2464 in (EU) 2024/1760 glede datumov, od katerih morajo države članice uporabljati nekatere zahteve glede poročanja podjetij o trajnostnosti in skrbnega pregleda v podjetjih glede trajnostnosti (COM(2025) 80 final).

²⁸ Evropski bančni organ (2026), *Efficient reporting: simpler, smarter, proportionate* (Učinkovito poročanje: preprostejše, jasnejše, sorazmerno).

pri poročanju in druge vidike, zaradi katerih se breme poročanja neupravičeno poveča;

- *predlagala bo spremembe uredbe o EBA v zvezi z akti druge ravni po vzoru sprememb, vključenih v predlog za spremembo uredbe o ESMA v okviru svežnja o povezovanju trga in nadzoru.; EBA bo pozvala, naj prenovi svoja enotna interaktivna pravila, tako da na svojem spletišču vse smernice tretje ravni ter vprašanja in odgovore neposredno poveže z ustreznimi določbami pravnega okvira, s čimer bi se izboljšali dostopnost in preglednost. EBA bi lahko v tem postopku pregledal obstoječa vprašanja in odgovore ter odstranil tiste, ki so zastareli;*
- *EBA in druge organe bo podprla pri rednem pregledovanju, zmanjševanju in odpravljanju podvojenega poročanja v skladu z uredbo o boljši izmenjavi podatkov;*
- *sodelovala bo z nacionalnimi organi, da bi omejila dodatno nacionalno poročanje, saj to znatno poveča zapletenost in bolj obremeni poročevalske subjekte. Nacionalne organe bo spodbujala, naj v celoti izkoristijo možnost izmenjave podatkov na podlagi uredbe o boljši izmenjavi podatkov.*

4. Konkurenčnost kot skupna odgovornost

Za povečanje konkurenčnosti bančnega sektorja EU bo potrebna sprememba kulture pri vseh zadevnih deležnikih. Tveganja bančnega sektorja je treba dobro obvladovati, zlasti v sedanjih razmerah, v katerih poznana tveganja, povezana s posojili, poslovanjem in razmerami na trgu, zdaj dopolnjujejo še novejša tveganja, povezana s kibernetiko dejavnostjo, geopolitičnimi napetostmi ter okoljskimi in podnebnimi grožnjami. Obvladovanje tveganj pa bi moralo biti osredotočeno na bistvene grožnje in bi se moralo oddaljiti od pristopov, ki temeljijo izključno na skladnosti, da bi se zagotovil učinkovitejši, celosten in osredotočen pristop k obvladovanju tveganj.

Komisija bi morala bolj proaktivno spremljati in zagotavljati ustrezno ravnovesje med prevzemanjem tveganj in finančno stabilnostjo, da okvir in njegova uporaba ne bi ovirala konkurenčnosti in rasti. Regulatorji in nadzorni organi bi se morali osredotočiti na tveganja, ki so najpomembnejša za splošno finančno stabilnost, ter se izogibati kulturi ničelne tolerance do tveganj, saj bi to lahko banke oviralo pri podpiranju gospodarske dejavnosti. Oblikovalci politik bi se morali vzdržati ohranjanja nacionalnih posebnosti, ki drobijo trg. Instrumente odgovornosti bi bilo treba uporabljati v največji možni meri in jih okrepiti, če niso učinkoviti.

Komisija je glavna institucija EU, odgovorna za izvrševanje nalog EU na področju konkurenčnosti in konkurence. V prihodnje bo uporabo svoje odgovornosti še bolj izkoristila za redno pregledovanje delovanja evropskega bančnega sistema in njegovega vpliva na notranji trg, s tem pa bo pomagala, da nadzorne dejavnosti in dejavnosti reševanja ostanejo učinkovite in sorazmerne ter podpirajo nemoteno delovanje enotnega trga in konkurenčnost EU²⁹.

²⁹

Člen 32 Uredbe (EU) št. 1024/2013 in člen 94 Uredbe (EU) št. 806/2014.

Komisija sodeluje z EBA, da bi poskrbela za sorazmernost njegovih nadzorniških smernic, zlasti kadar se zanje uporabljajo načelo „upoštevaj ali pojasni“.

Hkrati morajo biti banke, njihovi višji vodstveni delavci in osebje ter revizorji in računovodje pripravljeni sodelovati pri tem kulturnem premiku in prevzeti več odgovornosti za uporabo prava na podlagi pomembnosti. Medtem ko bi morali regulatorji in nadzorniki sprejeti sorazmernejši pristop ter si prizadevati za zmanjšanje zapletenosti, obsega in ravni podrobnosti svojih ukrepov ne glede na to, ali gre za pravo, smernice ali vprašanja in odgovore, pa morajo banke svoj delež prispevati tako, da se vzdržijo nenehnih zahtev po smernicah v iskanju vedno višje ravni pravne varnosti. Usklajevanje s pravom bi moralo temeljiti na njegovi temeljni vsebini, ne pa ga izvajati zgolj kot formalnost. Sprememba ravnanj, ki so skupaj ustvarila preveč predpisujoče in prezapleteno bančno okolje, v katerem prevladuje nenaklonjenost tveganju, je skupna odgovornost.

V tem okviru bo Komisija storila naslednje:

- *sodelovala bo z EBA, nadzorniki in udeleženci na trgu, da se jasneje loči med zahtevami, ki jih je treba izpolnjevati, in nezavezujočimi smernicami, s katerimi se harmonizira način uporabe zahtev;*
- *preučila bo mandat EBA in ESRB za redno pripravljanje poročil o ustreznosti kapitalskih zahtev bank po vsej EU, s čimer bi se okrepili obstoječi postopki odgovornosti (v okviru Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov ter Sveta in nacionalnih vlad);*
- *sodelovala bo z organi EU in nacionalnimi organi, da bi bile nadzorniške prakse glede na organizacijski model banke nevtralne in ne bi odvrčale od čezmejne bančne dejavnosti, tudi prek podružnic in svobodnega opravljanja storitev;*
- *organizirala bo redne razprave skupaj z enotnim mehanizmom nadzora in Enotnim odborom za reševanje ter po možnosti z drugimi zadevnimi deležniki, da bi razpravljali o delovanju bančnega sistema ter vplivu nadzornih ukrepov in ukrepov za reševanje na nemoteno delovanje notranjega trga.*

5. Sodelovanje in naslednji koraki

Komisija je v tem sporočilu načrtala pot naprej h konkurenčnejšemu bančnemu sektorju EU, na katerem bodo prihranki učinkoviteje povezani z naložbami, potencial čezmejnih in domačih trgov bo bolje izkoriščen, gospodinjstvom in podjetjem pa bodo zagotovljeni najširša izbira možnosti financiranja, najnižji stroški in najvišji donosi. Konkurenčnejši bančni sektor mora biti odprt, donosen ter odprt za konkurenco in inovacije. Uresničitev te poti naprej bo pomenila pomembno, vseobsegajočo in v prihodnost usmerjeno reformo, osredotočeno na izboljšave z velikim učinkom.

Komisija priznava prizadevanje zakonodajalcev za reformo bančnega okvira in povečanje konkurenčnosti bank EU, kot je navedeno v sklepih Evropskega sveta iz decembra 2025³⁰ in marca 2026³¹ ter v letnem poročilu Parlamenta o bančni uniji³².

Komisija zato vse deležnike spodbuja, naj bodo pri izvajanju potrebnih reform ambiciozni, in pozdravlja povratne informacije o tem sporočilu, medtem ko pripravlja ukrepe, ki naj bi bili predlagani v prvem četrtletju 2027.

³⁰ Evropski svet (december 2025), [*Sklepi o poenostavitvi predpisov Unije o finančnih storitvah*](#).

³¹ [*Sklepi zasedanja Evropskega sveta*](#) (marec 2026).

³² Evropski parlament (april 2026), [*Bančna unija – letno poročilo za leto 2025*](#).